

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.77.2021.JW(11)

RM-0610-77-21

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów
o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od
opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia
13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego
2002 roku**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji, podpisanego w Warszawie dnia 29 października 2020 r., Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel zawarcia Protokołu zmieniającego Konwencję

W dniu 29 października 2020 r. w Warszawie podpisany został Protokół o zmianie obowiązującej Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Konwencji, podpisanych w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r.

Podpisanie ww. Protokołu było niezbędne ze względu na dynamicznie zachodzące w latach 2004–2017 istotne zmiany w sytuacji polityczno-gospodarczej dotyczące m.in. Polski. Polska przystąpiła w 2004 r. do Unii Europejskiej, co spowodowało m.in. zintensyfikowanie współpracy gospodarczej z państwami członkowskimi. W 2007 r. Holandia otworzyła swój rynek pracy dla obywateli Polski. Niezależnie zaistniała także potrzeba oceny postanowień dotyczących unikania podwójnego opodatkowania w relacjach bilateralnych ze względu na nowe wzorce opracowywane w tym zakresie przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Należy zwrócić w tym miejscu szczególną uwagę na prace OECD prowadzone w ramach projektu *Base Erosion Profit Shifting* (BEPS), który ma na celu wypracowanie rozwiązań w obszarach opodatkowania i współpracy podatkowej najbardziej narażonych na negatywne konsekwencje międzynarodowego transferu zysków w celu uniknięcia opodatkowania, np. e-handel, ceny transferowe czy właśnie wykorzystywanie w tym celu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. W ramach prac OECD dąży do wypracowania mechanizmów utrudniających dokonywanie międzynarodowych transferów zysków do krajów stosujących preferencyjne stawki podatkowe. Zostaną wprowadzone w życie nowe rozwiązania mające na celu uszczelnienie systemów podatkowych państw zaangażowanych w realizację projektu, w tym Polski. Projekt BEPS stanowi ważną inicjatywę, która może przynieść długofalowo wymierne skutki dla prowadzenia przez państwa skutecznych działań na poziomie krajowym i międzynarodowym, zapobiegających utracie dochodów podatkowych.

Zgodnie z Planem działania (*Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*), projekt BEPS koncentruje się na 15 obszarach. W październiku 2015 r. zostały opublikowane odpowiednie raporty: wyzwania podatkowe elektronicznej gospodarki (działanie nr 1), neutralizacja efektów różnic w kwalifikacji prawnopodatkowej podmiotów,

dokonywanej przez państwa (działanie nr 2), uszczelnienie reguł odnoszących się zagranicznych spółek kontrolowanych (działanie nr 3), ograniczenie obniżania podstawy opodatkowania przez wykorzystanie odsetek i innych podobnych płatności (działanie nr 4), zwalczanie szkodliwych praktyk podatkowych (działanie nr 5), zapobieganie nadużywaniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (działanie nr 6), zapobieganie sztucznemu unikaniu statusu zakładu podatkowego (działanie nr 7), usprawnienie systemu cen transferowych (działania nr: 8, 9, 10 i 13), tworzenie instrumentów służących do analizy problematyki BEPS (działanie nr 11), wprowadzenie wymogu ujawniania agresywnych schematów podatkowych (działanie nr 12), usprawnienie procedury wzajemnego porozumiewania się (działanie nr 14) oraz zaprojektowanie przepisów Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysków (*Multilateral convention to implement tax treaty-related measures to prevent base erosion and profit shifting*) (dalej: „MLI”) i przystąpienie następnie do MLI przez poszczególne jurysdykcje (działanie nr 15). Celem MLI jest automatyczna zmiana umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych przez dane państwo, którego wolą jest dokonanie zmiany takich umów w ten sposób. Przy pracach nad tą Konwencją korzystano m.in. z innych osiągnięć projektu BEPS, wypracowanych w ramach *Action Plan 2* (dotyczącego podmiotów hybrydowych i szkodliwych praktyk podatkowych), *Action Plan 6* (dotyczącego przeciwdziałania niewłaściwemu wykorzystywaniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania) oraz *Action Plan 7* (dotyczącego zakładu).

MLI przewiduje minimalny zakres wdrożenia określonych przepisów przez każdą jurysdykcję przystępującą do Konwencji. Są to przepisy: art. 6 (określone zmiany w preambule do Konwencji podatkowej), 7 (zapobieganie nadużyciom Konwencji podatkowej) i 16 (procedura wzajemnego porozumiewania się), w stosunku do których przewidziano obowiązek ich stosowania (dalej: minimalny standard).

Polska podpisała Konwencję MLI w czerwcu 2017 r. Konwencja ta została ratyfikowana przez Polskę w styczniu 2018 r.

Z uwagi na to, że nie wszystkie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska, mogą zostać zmienione wskutek przystąpienia przez Polskę do MLI (np. jedno z umawiających się państw nie dokonało zgłoszenia konkretnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania jako umowy objętej zakresem

obowiązania MLI) w odniesieniu do tych umów, które mogą pozostać poza zakresem MLI, niezbędne było podjęcie negocjacji w zakresie przyjęcia w nich m.in. rozwiązań wynikających z przepisów MLI. Przypadek takiej umowy stanowi Konwencja z Holandią, w której ww. zmiany zostaną wprowadzone wskutek wejścia w życie przedmiotowego Protokołu.

Należy zauważyć, że podpisany Protokół odzwierciedla, poza ww. zmianami, również propozycje przewidziane w najnowszej aktualizacji Modelowej Konwencji OECD (dalej: Konwencja Modelowa), np. zmianę tytułu umowy podatkowej. Zmiana ta nie została wprawdzie objęta Konwencją MLI, ale sformułowanie tej propozycji na gruncie Konwencji Modelowej wynika z prac prowadzonych w ramach projektu BEPS i ma charakter uzupełniający do zmian w preambule, o których mowa wyżej.

2. Gospodarka w Królestwie Niderlandów

Od 2015 r. Królestwo Niderlandów posiada najwyższy (AAA) rating według międzynarodowych agencji ratingowych, utracony w 2013 r. po długiej recesji. W roku 2014 agencje: *Moody's* oraz *Fitch* zmieniły perspektywę z negatywnej na stabilną, a *Standard and Poor's* w 2015 r. zdecydował się na podniesienie ratingu do AAA. Podstawowym celem rządu jest uzdrowienie finansów publicznych przez wdrożenie pakietu działań konsolidacyjnych o wartości 16 mld euro. W zakresie polityki społecznej i zatrudnienia podtrzymano decyzję o stopniowym podnoszeniu wieku emerytalnego do 67 lat, ograniczane są niektóre prawa socjalne (np. długość świadczeń dla bezrobotnych czy zasiłków socjalnych). Rząd opowiada się za ułatwieniami dla przedsiębiorców, np. zmniejszeniem ilości regulacji, których roczne koszty wynoszą 2,5 mld euro; ułatwionym dostępem do tanich kredytów dla małych i średnich firm oraz programami wsparcia dla rozpoczynających działalność gospodarczą.

3. Dostęp do rynku pracy

Od 1 maja 2007 r. Królestwo Niderlandów otworzyło swój rynek pracy i usług dla obywateli polskich i firm polskich. Rynek niderlandzki charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem uregulowania sektorowego, bardzo istotną rolę odgrywają postanowienia układów zbiorowych oraz organizacje samorządu gospodarczego, do którego przynależność jest często obowiązkowa.

4. Potencjalne dziedziny współpracy

Do perspektywicznych dziedzin współpracy należy wymiana handlowa i współpraca inwestycyjna, a także takie dziedziny gospodarki jak cyfryzacja przemysłu i rolnictwa, innowacje, klastry i start'upy, jak również energetyka i zielone technologie.

Współpraca gospodarcza odbywa się także na poziomie regionalnym, głównie w zakresie gospodarki wodnej, rolnictwa, ochrony środowiska, infrastruktury komunikacyjnej oraz turystyki. Cztery polskie województwa podpisały umowy o współpracy z prowincjami niderlandzkimi (lubelskie, pomorskie, wielkopolskie, zachodniopomorskie).

5. System podatkowy w Królestwie Niderlandów

Podatki bezpośrednie	
A. Rezydenci	
A.1 spółki	
rezydencja podatkowa	posiadają status holenderskich rezydentów podatkowych, jeżeli zostają utworzone w Holandii lub są tam rzeczywiście zarządzane
podstawa opodatkowania	wszelkie dochody osiągnane na całym świecie
stawki podatkowe	25% (dochód powyżej 200 000 EUR) 20% (dochód do 200 000 EUR)
zyski kapitałowe	możliwe zwolnienie z podatku ze względu na posiadany udział w kapitale pozostała część dochodu z działalności opodatkowana jest na zasadach ogólnych
metoda unikania podwójnego opodatkowania stosowana w prawie wewnętrznym	co do zasady metoda kredytu
A.2 osoby fizyczne	
rezydencja podatkowa	określana w oparciu o: stałe miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania małżonka oraz dzieci, czy centrum interesów gospodarczych lub osobistych jednostki
podstawa opodatkowania	wszelkie dochody osiągnane na całym świecie
stawki podatkowe	progresywne najwyższa stawka 51,95% dla dochodu powyżej 68 507 EUR

zyski kapitałowe	osiągane w ramach działalności gospodarczej opodatkowane wg stawek progresywnych stawka 25% – podstawowe dywidendy w pozostałych przypadkach – wyłączenie z opodatkowania
metoda unikania podwójnego opodatkowania stosowana w prawie wewnętrznym	metoda wyłączenia lub metoda kredytu podatkowego
B. Nierezydenci B.1 spółki	
stawki podatkowe	25% (dochód powyżej 200 000 EUR) 20% (dochód do 200 000 EUR)
zyski kapitałowe z tytułu sprzedaży akcji w spółkach będących holenderskimi rezydentami podatkowymi	możliwe zwolnienie z podatku ze względu na posiadany udział w kapitale pozostała część dochodu z działalności opodatkowana na zasadach ogólnych
zyski kapitałowe z tytułu sprzedaży nieruchomości	stanowią część dochodu uzyskiwanego z działalności gospodarczej
Podatek potrącany u źródła (<i>withholding tax</i>)	
zyski oddziału	0%
dywidendy	15% 0% jeżeli podmiot zostaje zakwalifikowany jako spółka z kraju należącego do UE/EOG lub podmioty szwajcarskie (dyrektywa w sprawie wspólnego systemu opodatkowania spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich)
odsetki	0% 15% z tytułu odsetek wypłacanych w związku z obligacjami partycypacyjnymi (<i>profit-sharing bonds</i>)
należności licencyjne	0%
wynagrodzenia techników	0%

wynagrodzenia dyrektorów	0%
B.2 Osoby fizyczne	
wynagrodzenia	opodatkowane zasadniczo wg skali progresywnej, najwyższa stawka 51,95% (dochód powyżej 68 507 EUR) 20% dla dochodów osiągniętych przez artystów i sportowców spoza krajów, z którymi Holandia zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania
zyski z tytułu sprzedaży akcji w spółkach będących rezydentami podatkowymi Holandii	opodatkowanie wyłącznie zysków ze znacznych praw udziałowych – stawka 25%
Stawki podatku withholding	w zasadzie takie samo jak przy spółkach, z wyjątkiem dywidend (osoby fizyczne – 25%)
Regulacje przeciwko unikaniu opodatkowania	
prawo w zakresie cen transferowych	tak
prawo w zakresie cienkiej kapitalizacji	nie
prawo w zakresie zagranicznej spółki kontrolowanej	nie
ogólna klauzula (GAAR)	tak
inne regulacje przeciwko unikaniu opodatkowania	tak

Źródło: IBFD Key features

6. Charakterystyka Protokołu

Jak wspomniano wyżej, zmiany obowiązującej Konwencji, które zostaną wprowadzone przedmiotowym Protokołem, wyrażają przede wszystkim, ale nie tylko, potrzebę uwzględnienia nowych wzorców wypracowanych przez OECD mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego. Stąd też większość przepisów przewidzianych

w Protokole znajduje odzwierciedlenie także w ratyfikowanej przez Polskę w styczniu 2018 r. Konwencji MLI czy w ostatniej wersji Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Ad Artykuł 1 Protokołu (Tytuł oraz Preambuła do Konwencji)

Zmiana tytułu Konwencji nie wynika z tego, że dotychczasowy tytuł Konwencji był mylący czy rozmiął się znaczeniowo z treścią przepisów zawartych w umowie po dokonaniu zmian. Zmiany tytułu oraz zmiany w preambule do Konwencji wiążą się z dodaniem dodatkowej reguły przy dokonywaniu interpretacji przepisów Konwencji, zgodnie z którą celem umowy podatkowej jest eliminowanie podwójnego opodatkowania, ale równocześnie nie mogą być tworzone sytuacje sprzyjające uniknięciu lub zmniejszeniu opodatkowania przy wykorzystaniu uregulowań zawartych w Konwencji.

Po zmianie tytułu Konwencji otrzyma następujące brzmienie:

„Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania”. Dotychczasowy tytuł Konwencji brzmi: „Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu”. Zmiana polega więc na zastąpieniu wyrazu „unikanie” użytego w pierwszej części tytułu wyrazem „eliminowanie” natomiast zachowania polegające na uchylaniu się oraz unikaniu opodatkowania są wyszczególnione jako odrębne kategorie zachowań, które ma obejmować Konwencja.

Zmiany w tytule Konwencji są analogiczne do propozycji w tym zakresie wynikającej z najnowszej wersji Konwencji Modelowej OECD. Propozycja z Konwencji Modelowej stanowi uzupełnienie do zmian w preambule do umowy podatkowej, o których mowa w Konwencji MLI.

Wymaga podkreślenia, że wprowadzenie przedmiotowej zmiany w tytule Konwencji wchodzi w skład dorobku BEPS i zostało uwzględnione w nowej wersji Modelowej Konwencji OECD z 2017 r.

W związku z ww. zmianą tytułu Konwencji z 2002 r. odpowiedniej zmianie ulegnie także preambuła Protokołu do Konwencji z 2002 r. – art. 17 Protokołu.

Zmiany w preambule do Konwencji wchodzi w zakres minimalnego standardu, o którym mowa w MLI. Zmieniona preambuła otrzyma następujące brzmienie:

„Pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmacniać współpracę w zakresie spraw podatkowych, mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),”.

Ad Artykuł 2 Protokołu (podmioty transparentne podatkowo)

Nadanie nowego brzmienia przepisowi Artykułu 1 Konwencji przez dodanie doń ustępu 2, a w konsekwencji dokonanie także odpowiednich zmian w redakcji Artykułu 23 ust. 5 Konwencji (Artykuł 11 Protokołu) ma na celu stworzenie możliwości stosowania Konwencji także w odniesieniu do podmiotów transparentnych podatkowo.

Podmioty transparentne podatkowo są wykorzystywane w agresywnym planowaniu podatkowym. Celem wprowadzenia ww. przepisów jest eliminowanie sytuacji sztucznego tworzenia transparentnych spółek osobowych (tworzenia ich wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu omijania przepisów podatkowych) i w rezultacie wyeliminowanie bezpodstawnego przyznania im przywilejów umownych. Jednocześnie podkreśla się, że prawo umawiających się państw do opodatkowania własnych rezydentów podatkowych pozostaje nienaruszone (nowy Artykuł 1 ust. 2 Konwencji, zdanie drugie).

Ad Artykuł 3 Protokołu (definicje; nowa definicja „uznawanego funduszu emerytalnego”)

Zmiana ma na celu poszerzenie zakresu podmiotowego Konwencji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 Konwencji o „uznawany fundusz emerytalny” (ang. *recognized pension fund*). W konsekwencji dokonana też zostaje odpowiednia zmiana w art. 4 ust. 1 Konwencji, tj. zmiana definicji rezydenta dla celów podatkowych, przez umieszczenie kategorii w postaci „uznawanego funduszu emerytalnego” – art. 4 ust. 1 Protokołu.

Ad Artykuł 4 Protokołu (rezydencja podatkowa)

Zmiana obejmuje wspomniane wyżej dodanie uznawanego funduszu emerytalnego do definicji rezydenta podatkowego.

Nadane zostanie także nowe brzmienie art. 4 ust. 3 Konwencji przez wprowadzenie zasady, zgodnie z którą umawiające się państwa podejmą starania w zakresie

rozstrzygnięcia w drodze procedury wzajemnego porozumienia wątpliwości co do rezydencji podatkowej w przypadku podmiotów posiadających siedzibę na terytorium więcej niż jednego z umawiających się państw. Wymienione także są kryteria mające być pomocne przy podejmowaniu decyzji przez organy, takie jak miejsce faktycznego zarządu, miejsce utworzenia danego podmiotu bądź inne mające znaczenie czynniki. Wprowadzony zostanie także przepis, że w przypadku braku porozumienia po stronie właściwych organów w zakresie ustalenia rezydencji podatkowej danego podmiotu, nie będzie on zasadniczo uprawniony do korzyści podatkowych przewidzianych Konwencją (art. 4 pkt 2 Protokołu).

Zostanie także skreślony ust. 4 w art. 4 Konwencji, który to przepis zawiera wytyczne dotyczące ustalania miejsca siedziby funduszu emerytalnego – jest to konsekwencja opisanego wyżej wprowadzenia definicji „uznawanego funduszu emerytalnego” do art. 3 ust. 1 Konwencji.

Ad Artykuł 5 Protokołu (Zakład)

Zmiany przewidziane w art. 5 Protokołu, tj. nadanie nowego brzmienia znacznej części art. 5 Konwencji przez zmiany w ustępach: 4 (wyjątki od posiadania statusu zakładu), 5 (przedsiębiorstwa blisko powiązane), 6 (działalność zależnego przedstawiciela) i 7 (działalność niezależnego przedstawiciela) i dodanie nowych ustępów 8 i 9 – odpowiadają propozycjom zawartym w odpowiednich przepisach Konwencji Modelowej w wersji z 2017 r., tj. jej art. 5 ust. 4, 4.1, 5, 6 i 8.

Zgodnie z Modelową Konwencją definicja zakładu jest niezbędna dla celów określania prawa do opodatkowania zysków przez państwo, w którym zakład jest położony. Niezmieniona zostanie zasada, zgodnie z którą określenie to będzie obejmować stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat, kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce badania, rozwoju lub wydobywania zasobów naturalnych.

Co do zasady, zmiany mają na celu ograniczenie występowania nadużyć w zakresie ww. przepisu, a także dostosowanie konstrukcji prawnej zakładu do zmieniających się realiów gospodarczych. Ww. zmiany zostały szczegółowo omówione poniżej.

Nowe brzmienie otrzymują ust. 4 i ust. 5 w art. 5 Konwencji (wyjątki od przyznawania statusu zakładu).

Zmiany mają na celu ograniczenie wyjątków od przyznania przedsiębiorstwu lub stałej placówce statusu zakładu tylko do prowadzenia przez nie określonych rodzajów działalności, o których mowa w tym przepisie, o ile mają one przygotowawczy lub pomocniczy charakter lub też łączna działalność wynikająca z prowadzenia tych działalności ma przygotowawczy lub pomocniczy charakter. Dotychczas przepis przewidywał, że placówki wykonujące określone rodzaje działalności (np. składowanie towaru, utrzymywanie zapasów dóbr) nie są zakładem. Jednakże w zmieniającej się sytuacji gospodarczej oraz w szczególności w kontekście wzrostu roli sprzedaży internetowej, wyjątki zawarte w przepisach umów podatkowych mogą w zasadzie stanowić podstawę działalności prowadzonej przez daną placówkę i przedsiębiorstwo.

Ust. 5 ma zaś zastosowanie wówczas, gdy działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa ściśle powiązane jest sztucznie dzielona na drobniejsze czynności, tak aby prowadzącemu ją przedsiębiorstwu (przedsiębiorstwom) przysługiwało wyłączenie od statusu zakładu. Aby temu zapobiec ust. 5 przewiduje, że ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w określonych sytuacjach, tj. gdy stała placówka używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo jest wykorzystywana przez to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane, które wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym umawiającym się państwie i:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami artykułu 5, lub
- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.

Ad ust. 6 (zależny przedstawiciel)

Bez względu na postanowienia art. 5 ust. 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ust. 7, jeżeli osoba podejmuje w umawiającym się państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub

zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałyby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.

Ad ust. 7 (niezależny przedstawiciel)

Reguła dotycząca przyznawania statusu zakładu w związku z prowadzeniem przez przedsiębiorstwo działalności za pośrednictwem zależnego przedstawiciela ma nie być stosowana w przypadku, gdy osoba działająca w umawiającym się państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego umawiającego się państwa prowadzi działalność gospodarczą jako niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak, gdy osoba taka działałaby wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.

Ad ust. 8

Przewiduje dodanie definicji przedsiębiorstw ściśle powiązanych, dla celów stosowania art. 5.

Ad ust. 9

Dotychczasowy ust. 7 w art. 5 Konwencji z 2002 r., zaś obecnie ust. 9 w art. 5.

Przepis przewiduje, że sam fakt sprawowania przez spółkę mającą siedzibę w umawiającym się państwie kontroli lub bycia przez taką spółkę kontrolowaną przez

inną spółkę, która ma siedzibę w drugim umawiającym się państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Ad Artykuł 6 Protokołu (Zyski przedsiębiorstw)

Zmiana obejmuje nadanie nowego brzmienia przepisowi dotyczącemu zysków przedsiębiorstw. W zakresie opodatkowania zysków przedsiębiorstw Protokół odwołuje się do brzmienia art. 7 Konwencji Modelowej i określa zasadę, że zyski przedsiębiorstwa jednego umawiającego się państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że przedsiębiorstwo to prowadzi działalność w drugim państwie poprzez położony tam zakład. Zyski przypisywane zakładowi należy wtedy określać w taki sposób, jak gdyby stanowił on samodzielny podmiot prowadzący działalność gospodarczą w podobnym zakresie i na podobnych warunkach z uwzględnieniem ryzyka i funkcji, jakie zakład pełni w strukturze przedsiębiorstwa.

W przypadku skorygowania zysków zakładu przez jedno z umawiających się państw w sposób powodujący podwójne opodatkowanie zysków przedsiębiorstwa, podwójne opodatkowanie będzie eliminowane w drodze korekty zysków przedsiębiorstwa przez państwo jego siedziby lub – jeżeli nie zgadza się ono z korektą dokonaną przez drugie państwo – w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się.

Dzięki wprowadzeniu ww. zasady, eliminowanie podwójnego opodatkowania w drodze korekt zysków przedsiębiorstw dokonywanych przez umawiające się państwa będzie odbywać się w sposób bardziej koncyliacyjny niż to ma miejsce w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy Konwencji.

Ad Artykuł 7 Protokołu (dywidendy)

Zmiana w zakresie art. 10 Konwencji, dotyczącym dywidend, obejmuje wprowadzenie stawki podatku withholding 0% w odniesieniu do dywidend, których rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny umawiającego się państwa.

Generalnie przepisy dotyczące opodatkowania dywidend są podobne do uregulowań przewidzianych w tym zakresie w dyrektywie Rady UE 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 345 z 29.12.2011, str. 8, z późn. zm.), która zastąpiła dotychczasową

dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich (Dz. Urz. UE L 225 z 20.08.1990, str. 6, z późn. zm.), zwanej dalej: Dyrektywą PS.

Zdecydowana większość polskich umów (ok. 70%) różnicuje wysokość stawek podatku u źródła w zależności od posiadanego udziału w kapitale przez wspólnika. Wśród umów podatkowych zawartych przez Polskę z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, znajdują się umowy, których przepisy odzwierciedlają wymogi przewidziane w Dyrektywie PS, której celem jest m.in. wyeliminowanie ewentualnych przeszkód na polu dystrybuowania zysków między podmiotami powiązаныmi posiadającymi siedziby na terytoriach różnych państw członkowskich UE, a w konsekwencji wyeliminowanie podatku u źródła w zakresie dywidend wypłacanych przez spółkę zależną do spółki dominującej pod określonymi warunkami – m.in. okres obowiązkowego posiadania udziałów. W przypadku przedmiotowego Protokołu proponuje się utrzymanie dotychczasowych stawek podatku withholding zarówno w wysokości 5% – przy posiadaniu przez rzeczywistego beneficjenta dywidend bezpośrednio udziału w kapitale spółki wypłacającej dywidendę wynoszącego nie mniej niż 10%, ale nie wprowadza się wymogu posiadania aktywów przez określony w Konwencji czas; oraz stawki 15% – w pozostałych przypadkach.

Jednocześnie, w art. 20 Protokołu przewidziano, że przepis artykułu 10 ustępu 2 litery b) Konwencji – czyli stawka 5% WHT – nie będzie stosowana w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która posiada status podatkowej instytucji inwestycyjnej (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która posiada status otwartego funduszu inwestycyjnego zwolnionego z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

Przewiduje się w tym przepisie także, że dochód uzyskiwany w związku z likwidacją spółki, także częściową lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę, jak również dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym – będzie stanowić dochód z akcji (udziałów).

Ad Artykuł 8 Protokołu (odsetki)

Protokół przewiduje dodanie do katalogu sytuacji, o których mowa w art. 11 ust. 3 Konwencji, przypadku gdy odsetki mogą być opodatkowane wyłącznie w umawiającym

się państwie, w którym odbiorca odsetek uprawniony do tychże odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w przypadku gdy odbiorcą jest uznawany fundusz emerytalny.

Zmiana jest kolejną z konsekwencji dodania do Konwencji kategorii podmiotu w postaci „uznawanego funduszu emerytalnego”.

Należy zauważyć przy tym, że w odniesieniu do art. 11 Konwencji Protokół w art. 21 przewiduje, że określenie „jakakolwiek pożyczka”, użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) będzie obejmowało także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” będzie obejmować także dochód z obligacji niezamiennych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Doprecyzowano także, że określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie art. 10 Konwencji, dotyczący dywidend.

W art. 21 Protokołu zostały także wymienione podmioty, w stosunku do których umawiające się państwa zdecydowały, że opodatkowanie odsetek będzie mogło nastąpić wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej danego podmiotu będącego odbiorcą uprawnionym do odsetek. Są to następujące podmioty ze Strony holenderskiej: the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następcą prawnym tego podmiotu, a także Atradius State Business N. V. (w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski), zaś ze Strony polskiej: Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.) oraz Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.

Ad Artykuł 9 Protokołu (klauzula nieruchomościowa)

Protokół przewiduje uregulowanie kwestii opodatkowania zysków z przeniesienia własności akcji (udziałów) spółek, a także podobnych w swej charakterystyce do akcji (udziałów) praw majątkowych w innych podmiotach, takich jak spółki osobowe czy trusty, w sytuacji gdy wartość majątku takich podmiotów pochodzi głównie z nieruchomości. W obecnym stanie prawnym zyski tego typu podlegają opodatkowaniu wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej zbywcy spółki nieruchomościowej lub podmiotu innego typu.

Protokół wprowadza możliwość opodatkowania przedmiotowych zysków przez umawiające się państwo rezydencji podatkowej osoby osiągającej takie zyski. Będzie to

możliwe wówczas, gdy w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni wartość akcji lub udziałów albo innych podobnych praw w podmiocie, którego dotyczy transakcja, pochodziła przynajmniej w 75% bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości w rozumieniu art. 6 Konwencji, położonego na terytorium drugiego umawiającego się państwa. Tym samym *de iure* zyski tego rodzaju mogą być opodatkowane w państwie położenia nieruchomości, a tym samym traktowane jako zyski ze sprzedaży nieruchomości, a nie jak zyski ze sprzedaży udziałów lub akcji spółek.

Zgodnie z aktualną polityką, w trakcie negocjacji proponuje się partnerom negocjacyjnym zawarcie w umowie przepisu anty-abuzywnego, dotyczącego klauzuli nieruchomościowej. Obecnie mniej więcej połowa z zawartych przez Polskę umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawiera taką klauzulę w różnym kształcie. Jak wspomniano wyżej obowiązująca Konwencja polsko-holenderska nie zawiera tego typu uregulowania.

Ze względu na to, że przepisy dotyczące klauzuli nieruchomościowej mają na celu przede wszystkim zapobieganie unikaniu opodatkowania dochodów ze zbycia nieruchomości w państwie miejsca położenia tej nieruchomości przez tworzenie spółek nieruchomościowych z udziałem zagranicznym i sprzedaż udziałów w tych spółkach nierezydentom – celowe jest wprowadzenie przedmiotowego przepisu do Konwencji.

Przewiduje się także przyznanie prawa do wyłącznego opodatkowania tego typu zysków przez państwo miejsca siedziby uznawanego funduszu emerytalnego, co do zasady zwolnionego z podatku w tym państwie.

Z powodu dodania Protokołem w art. 13 Konwencji ustępu 3a, odpowiedniej zmianie ulegnie też przepis art. 13 ust. 4 Konwencji.

Ad Artykuł 10 Protokołu (emerytury i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego)

Przepis dotyczący emerytur, przewidziany w Protokole, ma na celu zastąpienie art. 18 Konwencji w dotychczasowym brzmieniu. Jest to uregulowanie nowe. Konieczność wprowadzenia nowego przepisu wynika przede wszystkim z upływu czasu i zmian dokonanych w systemach emerytalnych obydwu umawiających się państw. Wprowadzone zostanie prawo do opodatkowania ww. świadczeń także w państwie wypłacającym świadczenia – obecnie prawo do opodatkowania ww. świadczeń posiada co do zasady wyłącznie państwo rezydencji ich odbiorcy. Przepis ten nie jest wzorowany na Modelowej Konwencji – przepis dotyczący opodatkowania emerytur jest

bowiem kształtowany na bieżąco w zależności od postawy każdorazowego partnera negocjacyjnego.

W konsekwencji dokonane zostaną także odpowiednie zmiany, polegające na skreśleniu odpowiednich przepisów Protokołu do Konwencji z 2002 r., tj. art. X tegoż Protokołu (art. 24 przedmiotowego Protokołu).

Ad Artykuł 11 Protokołu (eliminowanie podwójnego opodatkowania)

Należy zauważyć, że pozostawiona zostanie w Konwencji metoda zaliczenia proporcjonalnego jako podstawowa metoda unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do polskich rezydentów podatkowych.

Zmiany przewidziane Protokołem mają na celu przede wszystkim dostosowanie przepisu art. 23 Konwencji, w części dotyczącej holenderskich rezydentów podatkowych, do innych zmian wynikających z Protokołu (zmiany w art. 23 Konwencji), a w odniesieniu do Polski, zostaje nadane brzmienie przepisu, które odpowiada aktualnemu brzmieniu określone w Modelowej Konwencji OECD (w art. 23A), uwzględniającemu dodanie w art. 1 Konwencji fragmentu odnoszącego się do podmiotów transparentnych podatkowo.

W tym miejscu należy nadmienić, że pierwotnie, tj. na moment opracowywania instrukcji negocjacyjnej dotyczącej przedmiotowego Protokołu (druga połowa 2008 r.), Strona polska zakładała zmianę w drodze negocjacji metody unikania podwójnego opodatkowania dochodów, przede wszystkim z uwagi na otwarcie w 2007 r. przez Holandię rynku pracy dla obywateli polskich. Metoda wyłączenia z progresją, która polega na zwolnieniu z opodatkowania danego typu dochodu w państwie rezydencji w sytuacji, gdy dochód ten jednocześnie korzysta w drugim państwie ze zwolnienia z opodatkowania wynikającego z prawa krajowego tego państwa, może jednak powodować podwójne nieopodatkowanie dochodów, które nie jest zjawiskiem pożądanym, a czasami może wręcz przybierać postać nadużyć. W konsekwencji podjęto decyzję o odstąpieniu od pierwotnego zamiaru zmiany metody ogólnej unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do polskich rezydentów podatkowych. Z uwagi na to, pismem z dnia 23 sierpnia 2017 r. Minister Finansów powiadomił Prezesa Rady Ministrów o konieczności odejścia w tym zakresie od założeń przewidzianych w Instrukcji negocjacyjnej z 2008 r., co zostało przez Prezesa Rady Ministrów zaakceptowane w dniu 13 września 2017 r.

Postępowanie Strony polskiej jest także uzasadnione i spójne w tym zakresie ze stanowiskiem przyjętym na gruncie Konwencji MLI, do której Polska przystąpiła w 2017 r. Polska złożyła stosowne oświadczenie na podstawie art. 5 ust. 10 MLI w przedmiocie dokonania wyboru stosowania Opcji C, która przewiduje stosowanie metody zaliczenia proporcjonalnego w umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zawartych przez Polskę.

Polskie umowy podatkowe przewidują eliminację podwójnego opodatkowania na podstawie metody zwolnienia (wyłączenia z progresją) albo metody zaliczenia proporcjonalnego.

Zgodnie z pierwszą metodą, dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega natomiast na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika.

Opcja C co do zasady będzie miała zastosowanie do postanowień umów podatkowych, które obecnie dla celów uniknięcia podwójnego opodatkowania nakładają na umawiającą się jurysdykcję obowiązek zwolnienia z podatku dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej umawiającej się jurysdykcji, które mogą być opodatkowane w drugiej umawiającej się jurysdykcji zgodnie z postanowieniami takiej umowy podatkowej.

Ad Artykuł 12 Protokołu (procedura wzajemnego porozumiewania się)

Przewiduje się dokonanie zmiany w przepisie art. 26 Konwencji regulującym procedurę wzajemnego porozumiewania się.

Zmiany mają na celu przede wszystkim dostosowanie obecnych przepisów do kształtu posiadanego przez nie w Konwencji Modelowej OECD, wg stanu od 2005 r., a także, usprawnienie procedury w zakresie wprowadzenia w pewnych przypadkach systemu bilateralnych notyfikacji o wpływających wnioskach.

Pewnym niewielkim zmianom ulegnie także stosowana w ramach tej procedury procedura arbitrażowa – zasadnicza zmiana ma polegać na obowiązkowym wdrożeniu decyzji panelu arbitrów bez względu na terminy przedawnienia istniejące w prawie

wewnętrzny, jeżeli osoba, której sprawa dotyczy, zaakceptuje wzajemne porozumienie wdrażające decyzję arbitrażową.

Ad Artykuł 13 i 14 Protokołu (wymiana informacji; pomoc w poborze podatków)

Zmiany przewidziane Protokołem mają na celu dostosowanie brzmienia przepisu art. 27 i art. 28 Konwencji do wersji przepisów przewidzianej w Modelowej Konwencji OECD.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na przepis art. 14 Protokołu, który przewiduje stosowanie postanowień dotyczących pomocy w poborze podatków do należności dochodzonych w ramach egzekucji, w zakresie, w jakim kwoty te są traktowane jako wierzytelności podatkowe.

Ad Artykuł 15 Protokołu (uprawnienie do korzyści umownych)

Nadanie nowego brzmienia przepisowi art. 29 Konwencji ma na celu wprowadzenie klauzuli ograniczającej możliwość korzystania z jej przywilejów w sytuacji, gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji lub utworzenia danej struktury było uzyskanie korzyści przewidzianych w Konwencji, a uzyskanie takich korzyści byłoby sprzeczne z przedmiotem lub celem odpowiednich postanowień umownych (dalej: klauzula PPT). Należy podkreślić, że celem tego postanowienia jest zagwarantowanie, aby przepisy umów nie były wykorzystywane w agresywnym planowaniu podatkowym.

Wprowadzenie do Konwencji klauzuli PPT jest jednym z minimalnych standardów ochrony w zakresie zapobiegania nadużyciom przepisów umów podatkowych w celu zmniejszenia, a niekiedy nawet eliminowania opodatkowania. Jak wspomniano wyżej, konieczność stosowania minimalnych standardów wynika z prac prowadzonych przez OECD w ramach projektu BEPS. Specyfika klauzuli PPT zawartej w Protokole polega na tym, że w przypadku odmowy korzyści przewidzianej Konwencją, osoba w dalszym ciągu zainteresowana przyznaniem takiej korzyści będzie miała prawo do złożenia stosownego wniosku do organu podatkowego, który odmówił przyznania tej korzyści. Organ ten, po ponownej analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie, będzie traktował taką osobę za uprawnioną do przedmiotowej korzyści, jeżeli uzna, że taka korzyść zostałaby tej osobie przyznana w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa wyżej. Właściwy organ powinien skonsultować się z właściwym organem drugiego państwa przed odmową uwzględnienia wniosku osoby uprawnionej.

Należy zauważyć, że ww. możliwość jest także przewidziana w Konwencji MLI, w art. 7 ust. 4, który także dopuszcza sytuację wystąpienia z wnioskiem przez osobę uważającą się nadal za uprawnioną do danej korzyści przewidzianej Konwencją, mimo wydania negatywnej decyzji uprawnionego organu w tym zakresie. Polska jednak, na gruncie Konwencji MLI, nie przystąpiła do art. 7. ust. 4, w związku z czym przedmiotowe uregulowanie nie będzie podlegać odpowiedniemu stosowaniu w związku z obowiązywaniem Konwencji MLI.

Ad Artykuł 16 Protokołu (zakres terytorialny obowiązywania Konwencji)

Zmiany przewidziane Protokołem w zakresie art. 31 Konwencji polsko-holenderskiej, dotyczącego zakresu terytorialnego wynikają z konieczności odmiennego uregulowania tej kwestii w związku ze zmianą statusu Antyli Holenderskich w październiku 2010 r. W wyniku reformy konstytucyjnej przeprowadzonej w Królestwie Niderlandów w październiku 2010 r., dotychczasowe Antyle Holenderskie zostały rozwiązane. Obecnie Królestwo Niderlandów składa się z czterech państw autonomicznych: Niderlandów, Aruby, Curaçao i Sint Maarten oraz trzech specjalnych gmin: Bonaire, Sint Eustatius i Saba. W konsekwencji zmieniony art. 31 Konwencji nie zawiera odniesienia do możliwości rozszerzenia zakresu obowiązywania tej Konwencji na terytoria wchodzące w skład Antyli Holenderskich i Aruby, a jedynie odniesienie do możliwości rozszerzenia przez Holandię obowiązywania Konwencji na terytoria, które nie są położone w Europie.

Inne kwestie uregulowane w Protokole

Pozostałe postanowienia Protokołu mają charakter przepisów porządkujących, przewidują głównie zmianę numeracji w zakresie przepisów, co wynika ze zmian opisanych wyżej.

Zgodnie z artykułem 28 Protokół wejdzie w życie ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie otrzymana późniejsza z notyfikacji informujących o zakończeniu procedur krajowych niezbędnych do wejścia w życie Protokołu.

7. Podsumowanie zmian sytuacji prawnej w związku z wejściem w życie Protokołu

Lp.	Nr przepisu w Konwencji	Przedmiot regulacji	Sytuacja obecna	Sytuacja po zmianie
1	-	Tytuł i preambuła do	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską

		Konwencji	<p>a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu</p> <p>Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów, pragnąc zawrzeć nową konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu między obu Państwami,</p>	<p>a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania</p> <p>Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów, pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmacniać współpracę w zakresie spraw podatkowych, mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych Konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych mających na celu uzyskanie ulg przewidzianych w Konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji).</p> <p>Niezależnie, z uwagi na powyższe zmiany, odpowiedniej zmianie ulegnie także preambuła do Protokołu do Konwencji z 2002 r. (art. 17 Protokołu), o czym szczegółowo wyżej w uzasadnieniu.</p>
--	--	-----------	--	--

2	Art. 1 ust. 2	Podmioty transparentne podatkowo	Brak uregulowania. Możliwe wykorzystywanie podmiotów transparentnych podatkowo (np. spółek osobowych) w agresywnym planowaniu podatkowym.	Możliwe będzie stosowanie ograniczeń przewidzianych w Konwencji, w tym w zakresie przyznawania korzyści podatkowych przewidzianych Konwencją podmiotom transparentnym tworzonym wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu omijania przepisów podatkowych.
3	Art. 3 ust. 1 oraz art. 4	Uznawany fundusz emerytalny	Brak definicji funduszu emerytalnego, (w tym uznawanego funduszu emerytalnego).	Zdefiniowanie uznawanego funduszu emerytalnego celem przyznania mu pewnych przywilejów podatkowych na gruncie Konwencji, np. 0% stawki podatku <i>withholding</i> , jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest taki fundusz emerytalny co do zasady zwolniony z podatku; wyłącznego opodatkowania odsetek w umawiającym się państwie, w którym odbiorca odsetek uprawniony do tychże ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w przypadku gdy odbiorcą odsetek jest uznawany fundusz emerytalny; opodatkowanie zysków ze sprzedaży akcji lub udziałów w spółkach nieruchomościowych z siedzibą na terytorium drugiego z umawiających się państw wyłącznie w tym umawiającym się państwie, w którym uznawany fundusz emerytalny ma swoją siedzibę.

				Dokonana też zostaje odpowiednia zmiana definicji rezydenta dla celów podatkowych przez umieszczenie w niej kategorii w postaci „uznawanego funduszu emerytalnego”.
4	Art. 4	Rezydencja podatkowa osób innych niż osoby fizyczne	Decyduje miejsce faktycznego zarządu.	<p>Pod uwagę powinny być brane również inne czynniki – miejsce położenia faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki.</p> <p>W razie braku porozumienia organów obu umawiających się państw, osoba taka nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia wynikających z Konwencji (chyba że w zakresie oraz w sposób uzgodniony przez te organy).</p>
5	Art. 5	Zakład	Przepis wg standardów sprzed aktualizacji Konwencji Modelowej OECD	<p>Przepis w nowym brzmieniu odzwierciedlającym propozycje OECD z Modelowej Konwencji w wersji z 2017 r.</p> <p>Niezmieniona zostanie zasada, zgodnie z którą określenie to będzie obejmować stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat, kopalnię, źródło ropy</p>

	<p>Art. 5 ust. 4</p> <p>Brak odpowiednika w obecnej Konwencji</p>		<p>Wyjątki od przyznawania statusu zakładu.</p> <p>Przepis przewiduje, że placówki wykonujące określone rodzaje działalności (np. składowanie towaru, utrzymywanie zapasów dóbr) nie są zakładem.</p>	<p>naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce badania, rozwoju lub wydobywania zasobów naturalnych.</p> <p>Zmiany mają na celu ograniczenie występowania nadużyć w zakresie ww. przepisu, a także dostosowanie konstrukcji prawnej zakładu do zmieniających się realiów gospodarczych.</p> <p>Zmiana ma na celu ograniczenie wyjątków od przyznania przedsiębiorstwu lub stałej placówce statusu zakładu tylko do prowadzenia przez nie określonych rodzajów działalności, o których mowa w tym przepisie, o ile mają one przygotowawczy lub pomocniczy charakter lub też łączna działalność wynikająca z prowadzenia tych działalności ma przygotowawczy lub pomocniczy charakter.</p> <p>W zmieniającej się sytuacji gospodarczej oraz w szczególności w kontekście wzrostu roli sprzedaży internetowej, czynności składające się na wyjątki dotyczące przyznawania statusu zakładu mogą w zasadzie stanowić obecnie zasadniczą działalność</p>
--	---	--	---	--

			<p>prowadzoną przez daną placówkę i przedsiębiorstwo.</p> <p>Nowy ust. 5 w art. 5. Będzie miał zastosowanie wówczas, gdy działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa ściśle powiązane jest sztucznie dzielona na drobniejsze czynności, tak aby prowadzącemu ją przedsiębiorstwu (przedsiębiorstwom) przysługiwało wyłączenie od statusu zakładu. Aby temu zapobiec ust. 5 przewiduje, że ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w określonych sytuacjach, tj. gdy stała placówka używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo jest wykorzystywana przez to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane, które wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym umawiającym się państwie i:</p> <p style="padding-left: 40px;">to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego,</p>
--	--	--	--

	<p>Art. 5 ust. 5 (obowiązująca regulacja dotycząca zależnego przedstawiciela)</p>		<p>Nie przewiduje określenia typów umów, których zawieranie powoduje uznanie ich za zawarte przez przedsiębiorstwo działające za pośrednictwem zależnego przedstawiciela.</p>	<p>zgodnie z postanowieniami artykułu 5, lub całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego, pod warunkiem że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.</p> <p>Art. 5 ust. 6 w nowym brzmieniu Bez względu na postanowienia art. 5 ust. 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ust. 7 dotyczącego niezależnego przedstawiciela, jeżeli osoba podejmuje w umawiającym się państwie czynności na rzecz</p>
--	---	--	---	--

	<p>Art. 5 ust. 6 (obowiązująca regulacja dotycząca niezależnego przedstawiciela)</p>		<p>Przepis w innym kształcie, ale zasada podstawowa niestosowania uregulowania dotyczącego zależnego przedstawiciela do działalności niezależnego przedstawiciela pozostaje</p>	<p>przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane: w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo, to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby</p>
--	--	--	---	--

	<p>Brak odpowiedniego przepisu w obecnej Konwencji</p> <p>Art. 5 ust. 7</p>		<p>niezmienna. Przepis wymienia przykładowe typy działalności, jaką może prowadzić niezależny przedstawiciel (makler, komisant).</p> <p>Przepis przewiduje, że sam fakt sprawowania przez spółkę mającą siedzibę w umawiającym się państwie kontroli lub bycia przez taką spółkę kontrolowaną przez inną spółkę, która ma siedzibę w drugim umawiającym się państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych</p>	<p>na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.</p> <p>Nie przyznaje się statusu zakładu osobie prowadzącej działalność gospodarczą w umawiającym się państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego umawiającego się państwa jako niezależny przedstawiciel, działającej w zakresie zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa.</p> <p>W przypadku jednak gdy osoba taka działałaby wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.</p> <p>Dodanie nowego ust. 8 w art. 5 Przewiduje dodanie definicji przedsiębiorstw ściśle powiązanych ze sobą, dla celów stosowania art. 5.</p>
--	---	--	--	--

			spółkę uważać za zakład drugiej spółki.	Po wejściu w życie Protokołu przepis pozostanie bez zmian, ale będzie to art. 5 ust. 9 Konwencji.
6	Art. 7	Zyski przedsiębiorstw	Przepis wg standardów sprzed najnowszej aktualizacji Konwencji Modelowej.	Przepis uwzględniający nowe standardy i zasady opodatkowania po aktualizacji Konwencji Modelowej z 2017 r.
7	Art. 10	Dywidendy	Brak uregulowania w zakresie opodatkowania dywidend których beneficjentem jest fundusz emerytalny.	Wprowadzenie stawki podatku withholding 0% w odniesieniu do dywidend, których rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny umawiających się państw.
8	Art. 11 ust. 3	Odsetki	Brak uregulowania w zakresie opodatkowania odsetek których beneficjentem jest fundusz emerytalny.	Dodanie do katalogu sytuacji, gdy odsetki mogą być opodatkowane wyłącznie w umawiającym się państwie, w którym odbiorca odsetek uprawniony do tychże odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, kategorii odbiorcy w przypadku gdy odbiorcą jest uznawany fundusz emerytalny. Należy zauważyć przy tym, że w odniesieniu do art. 11 Konwencji Protokół w art. 21 przewiduje, że określenie „jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) będzie obejmowało także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” będzie obejmować

				<p>także dochód z obligacji niezamiennych, jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały).</p> <p>Doprecyzowano także, że określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie art. 10 Konwencji, dotyczący dywidend. W art. 21 Protokołu zostały także wymienione podmioty, w stosunku do których umawiające się państwa zdecydowały, że opodatkowanie odsetek będzie mogło nastąpić wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej danego podmiotu będącego odbiorcą uprawnionym do odsetek. Są to następujące podmioty ze Strony holenderskiej: the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następcą prawny tego podmiotu, a także Atradius State Business N. V. (w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski), zaś ze Strony polskiej: Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE</p>
--	--	--	--	---

				S.A.) oraz Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.
9	Art. 13	Opodatkowanie zbycia akcji (udziałów) w spółkach nieruchomościowych (których majątek pochodzi w znacznej części z nieruchomości)	Opodatkowanie na zasadach przewidzianych wg standardów sprzed najnowszej aktualizacji Konwencji Modelowej. Opodatkowanie odbywa się wg zasad dotyczących sprzedaży udziałów lub akcji.	Opodatkowanie na zasadach przewidzianych wg standardów po aktualizacji Konwencji Modelowej w 2017 r. Zyski uzyskane przez rezydenta podatkowego jednego z umawiających się państw z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji albo innych porównywalnych praw w podmiocie, którego majątek pochodził przynajmniej w 75%, w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni z nieruchomości położonych na terytorium drugiego z umawiających się państw, mogą być opodatkowane w państwie rezydencji podatkowej osoby osiągającej takie zyski. Zyski tego rodzaju będą mogły być opodatkowane w państwie położenia nieruchomości, a tym samym <i>de iure</i> będą traktowane jako zyski ze sprzedaży nieruchomości, a nie jak zyski ze sprzedaży udziałów lub akcji.
10	Art. 18	Emerytury, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego	Przepis odzwierciedla ówczesne standardy i warunki dla opodatkowania świadczeń z ubezpieczenia	Opodatkowanie zgodne z obecnymi realiami i kształtem systemów ubezpieczeń społecznych w obydwu umawiających się

			<p>społecznego.</p> <p>Co do zasady opodatkowanie świadczeń emerytalnych wyłącznie w państwie miejsca zamieszkania odbiorcy tych świadczeń.</p>	<p>państwach.</p> <p>Prawo do opodatkowania zostanie przyznane obydwu umawiającym się państwom.</p> <p>Zostanie wprowadzona definicja „renty kapitałowej”.</p> <p>Wprowadzona zostanie możliwość stosowania przepisu dot. emerytur także w odniesieniu do jednorazowych wypłat dokonywanych w zamian za emeryturę lub inne podobne świadczenie albo dokonywanych w zamian za rentę kapitałową</p>
11	Art. 26	Procedura wzajemnego porozumiewania	Przepis odzwierciedla ówczesne standardy.	Przepis odzwierciedlający nowe standardy w zakresie tej procedury – w szczególności wprowadzenie w pewnych przypadkach systemu bilateralnych notyfikacji o wpływających wnioskach lub uzgodnienia.
12	Art. 27	Wymiana informacji	<p>Brak przepisu umożliwiającego wykorzystanie uzyskanych informacji podatkowych dla innych celów.</p> <p>Przepis w wersji odpowiadającej ówczesnym standardom</p>	Możliwość wykorzystania informacji podatkowych dla innych celów (gdy mogą one być wykorzystane do takich celów zgodnie z prawem obu państw, a organ państwa, które dostarczyło informacje, zezwoli na takie wykorzystanie).

			<p>w zakresie wymiany informacji.</p> <p>Odrębnie uregulowane w art. 29 Konwencji ograniczenia dot. wymiany informacji.</p>	<p>Uregulowanie możliwych ograniczeń dla wymiany informacji w przepisie dot. takiej wymiany.</p> <p>Niemożność odmówienia przez umawiające się państwo dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji, a także wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.</p>
13	Art. 28 i art. 29	Pomoc w egzekucji	<p>Przepis w kształcie odpowiadającym ówczesnym realiom.</p> <p>Odrębne uregulowanie w art. 29 Konwencji ograniczeń w zakresie dokonywania egzekucji.</p>	<p>Dostosowanie kształtu przepisu do propozycji przepisu zawartej w Modelowej Konwencji.</p> <p>Uregulowanie możliwych ograniczeń dla egzekucji w przepisie dotyczącym egzekucji.</p> <p>Stosowanie postanowień dotyczących pomocy w poborze podatków do należności dochodzonych w ramach egzekucji, w zakresie w jakim kwoty te są traktowane jako wierzytelności podatkowe.</p>
14	Art. 29 w nowym brzmieniu	Test podstawowego	Brak odpowiednich przepisów w Konwencji.	Wprowadzenie generalnego testu PPT do Konwencji.

		<p>celu (klauzula PPT)</p>	<p>Brak także tzw. małych klauzul PPT, które są czasami spotykane w umowach w zakresie przepisów dotyczących niektórych rodzajów dochodów (przeważnie dochodów pasywnych).</p>	<p>Cel: ograniczenie korzystania z przywilejów podatkowych określonych w Konwencji w sytuacji, gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji lub utworzenia danej struktury było uzyskanie korzyści przewidzianych w Konwencji, a uzyskanie takich korzyści byłoby sprzeczne z przedmiotem lub celem odpowiednich postanowień umownych.</p> <p>Przewiduje się, że w przypadku odmowy korzyści przewidzianej Konwencją – osoba w dalszym ciągu zainteresowana przyznaniem takiej korzyści będzie miała prawo do złożenia stosownego wniosku do organu podatkowego, który po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ma obowiązek ustalenia, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1 w art. 29. Właściwy organ powinien skonsultować się z właściwym organem drugiego Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku.</p>
--	--	--------------------------------	--	--

8. Skutki wejścia w życie Protokołu

Skutki finansowe

Wejście w życie Protokołu nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych, a uszczelnienie systemu podatkowego wskutek zmian Konwencji przewidzianych Protokołem może wpłynąć dodatnio na dochody budżetowe.

Skutki społeczne i gospodarcze

Wejście w życie Protokołu może spowodować aktywizację dwustronnej współpracy gospodarczej.

Skutki prawne wejścia w życie Protokołu

Postanowienia Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem.

Protokół jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ jest on umową międzypaństwową spełniającą przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dnia 2 kwietnia 1997 r. (dalej „Konstytucja”) enumeratywnie wymienia sytuacje, dla których niezbędna jest ratyfikacja umowy międzynarodowej za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Jedną z przesłanek wymaganych dla takiej procedury, określoną w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji, jest fakt, że umowa międzynarodowa dotyczy spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy. Dodatkowo zgodnie z art. 217 Konstytucji „nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.”.

Mając na względzie fakt, że Protokół obejmuje swoim zakresem kwestie związane z podatkami dochodowymi, należy uznać, że spełnia on przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 i art. 217 Konstytucji.

9. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Protokół

Minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie sprawował nadzór nad realizacją Protokołu.

Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie do wszystkich osób prawnych i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Królestwem Niderlandów oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Protokołu w polsko-niderlandzkich stosunkach gospodarczych.

10. Sposób, w jaki Protokół dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym projektem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, źródła przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu;
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, przychody, koszty uzyskania przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku;
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) – tajemnica skarbową;
- ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2021 r. poz. 626) – prowadzenie wymiany informacji podatkowych;
- ustawa z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105) – definicja uznawanego funduszu emerytalnego oraz stosowanie ulg w zakresie opodatkowania w stosunku do uznawanych funduszy emerytalnych;
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.) – kwestie związane z kontrolą celno-skarbową;
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 408, z późn. zm.) – przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom podatkowym;
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.) – ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową.

PROTOKÓŁ

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW

o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku

Rzeczpospolita Polska

i

Królestwo Niderlandów

pragnąc zawrzeć Protokół o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanej dalej „Konwencją”, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanego dalej „Protokołem do Konwencji”,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Tytuł oraz preambuła Konwencji otrzymują następujące brzmienie:

**„KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW
W SPRAWIE ELIMINOWANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU ORAZ ZAPOBIEGANIA
UCHYLANIU SIĘ I UNIKANIU OPODATKOWANIA**

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów,

pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmocnić współpracę w zakresie spraw podatkowych,

mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:”.

Artykuł 2

Artykuł 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

**„Artykuł 1
Zakres podmiotowy**

1. Niniejsza konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Dla celów niniejszej konwencji, dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek Umawiającego się Państwa, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów

opodatkowania przez to Państwo jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Państwa. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Umawiającego się Państwa.”.

Artykuł 3

W artykule 3 Konwencji:

1) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji na końcu litery i) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik).

2) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji po literze i) dodaje się nową literę j):

„j) określenie „uznawany fundusz emerytalny” Państwa oznacza podmiot lub strukturę ustanowioną w tym Państwie, która jest uznawana za odrębną osobę zgodnie z prawem tego Państwa, i która:

- (i) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i świadczeń uzupełniających lub związanych ze świadczeniami emerytalnymi na rzecz osób fizycznych, i jest uznawana zgodnie z prawem tego Państwa lub jednej z jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych za fundusz emerytalny;
lub
- (ii) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu inwestowania środków na rzecz podmiotów lub struktur, o których mowa w punkcie (i).”.

Artykuł 4

W artykule 4 Konwencji:

1) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu albo jakiegokolwiek inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, jak również uznawany fundusz emerytalny tego Państwa. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód osiągniany ze źródeł w tym Państwie lub majątek w nim położony.”;

2) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ze względu na postanowienia ustępu 1, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obydwu Umawiających się Państw, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z Umawiających się Państw będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów niniejszej konwencji, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w niniejszej konwencji, chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw.”;

3) skreśla się ustęp 4.

Artykuł 5

W artykule 5 Konwencji:

1) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu uważa się, że określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek z form działalności, o jakich mowa w literach a) do e)

pod warunkiem, że ta działalność, lub w przypadku, o którym mowa w literze f), całkowita działalność stałej placówki, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.”.

2) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do stałej placówki, która jest używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo, jeżeli to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym Umawiającym się Państwie i:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, lub
- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego.

pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.”.

3) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ustępu 7, jeżeli osoba podejmuje w Umawiającym się Państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.”.

4) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ustęp 6 nie będzie miał zastosowania w przypadku, gdy osoba działająca w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie jako

niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak gdy osoba działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu, w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.”.

5) po ustępie 7 dodaje się nowe ustępy 8 i 9:

„8. Dla celów niniejszego artykułu uważa się, że osoba lub przedsiębiorstwo są ściśle powiązane z przedsiębiorstwem jeżeli, na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności, jedno kontroluje drugie lub oba podmioty są kontrolowane przez te same osoby lub przedsiębiorstwa. W każdym przypadku, osoba lub przedsiębiorstwo będą uważane za ściśle powiązane z przedsiębiorstwem, jeżeli posiadają one bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w drugim (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce), lub jeżeli inna osoba lub przedsiębiorstwo posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w danym podmiocie (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce) w danej osobie i w danym przedsiębiorstwie lub w obu przedsiębiorstwach.

9. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.”.

Artykuł 6

Artykuł 7 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7 Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski które można przypisać temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dla celów niniejszego artykułu oraz artykułu 23, zyskami które można przypisać w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mógłby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, biorąc pod uwagę wykonywane funkcje, zaangażowane środki oraz ryzyka ponoszone przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo dokonuje korekty zysków przypisanych zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, wówczas to drugie Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie koniecznym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania tych zysków; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z taką korektą, Umawiające się Państwa wyeliminują w drodze wzajemnego porozumienia jakiegokolwiek podwójne opodatkowanie powstałe w takiej sytuacji.

4. Jeżeli zyski obejmują kategorie dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.”.

Artykuł 7

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 0% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Państwie;
- b) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), która posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% kapitału spółki wypłacającej dywidendy;
- c) 15% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.”.

Artykuł 8

W artykule 11 Konwencji:

- 1) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji na końcu litery e) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik);
- 2) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji po literze e) dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) uznawanemu funduszowi emerytalnemu drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Umawiającym się Państwie.”.

Artykuł 9

W artykule 13 Konwencji:

1) po ustępie 3 dodaje się ustęp 3a:

„3a. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 75% z majątku nieruchomego (nieruchomości), zdefiniowanego w artykule 6, położonego na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa.

Jednak takie zyski będą opodatkowane wyłącznie w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli osobą mającą siedzibę jest uznawany fundusz emerytalny tego Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym Państwie.”;

2) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustęпах 1, 2, 3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym zbywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

Artykuł 10

Artykuł 18 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Emerytury i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i renty oraz inne podobne świadczenia, jak również renty kapitałowe, powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Wypłacone emerytury i renty oraz inne wypłaty realizowane zgodnie z przepisami prawa o ubezpieczeniach społecznych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

3. Emerytura i renta, inne podobne świadczenie lub renta kapitałowa będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, o ile składki lub wpłaty związane z taką emeryturą, rentą lub innym podobnym świadczeniem lub rentą kapitałową lub uprawnienia wynikające z takiej emerytury, renty lub innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej kwalifikują się do ulgi podatkowej w tym Państwie. Przeniesienie emerytury, renty, innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej z funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w Umawiającym się Państwie do

funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w innym państwie nie będzie ograniczało w żaden sposób praw do opodatkowania pierwszego z Państw zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Określenie „renta kapitałowa” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez wskazany lub ustalony czas, zgodnie z zobowiązaniem do dokonywania takich wypłat w zamian za odpowiednie świadczenie pieniężne lub mające wartość pieniężną.

5. Postanowienia niniejszego artykułu będą miały także zastosowanie w odniesieniu do ryczałtowej wypłaty w zamian za emeryturę, rentę lub inne podobne świadczenie albo rentę kapitałową.”.

Artykuł 11

W artykule 23 Konwencji:

1) w ustępie 2 wyrazy „artykułem 18 ustęp 2 i 5” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 1 i 2”;

2) w ustępie 3 wyrazy „artykułem 13 ustęp 5” otrzymują brzmienie „artykułem 13 ustęp 3a i 5” oraz wyrazy „artykułem 18 ustęp 3” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 5”;

3) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach zgodnie z postanowieniami konwencji (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez Niderlandy wyłącznie z tego powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach), Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Niderlandach. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach.”.

4) po ustępie 5 dodaje się nowe ustępy 6 i 7:

„6. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem konwencji dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to jednak Polska przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby może uwzględnić dochód zwolniony z podatku.

7. Postanowienia ustępu 2 nie będą miały zastosowania do kategorii dochodów uzyskanych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach w przypadku, gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej konwencji w celu zwolnienia takich kategorii dochodów z podatku lub stosuje przepisy artykułu 10 ustęp 2 lub artykułu 11 ustęp 2 w odniesieniu do takich kategorii dochodów.”.

Artykuł 12

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26 Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Właściwe organy Umawiających się Państw dokonają dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutu podatnika za uzasadniony. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych w konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio, włączając w to komunikowanie się w ramach wspólnej komisji składającej się z właściwych organów lub ich przedstawicieli w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

5. Jeżeli:

a) zgodnie z ustępem 1 osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji; oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w zakresie rozwiązania tej sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od dnia, w którym wszystkie informacje żądane przez właściwe organy w celu rozpoznania sprawy zostały dostarczone obydwu właściwym organom;

każda nierozstrzygnięta kwestia dotycząca tej sprawy zostanie przedstawiona do arbitrażu, jeżeli osoba ta złożyła na piśmie stosowny wniosek. Takie nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednak przedstawione do arbitrażu, jeżeli rozstrzygnięcie w zakresie tych kwestii zostało już podjęte przez sąd administracyjny któregośkolwiek z Państw. Jeżeli dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy, nie odrzuci wzajemnego porozumienia wdrażającego decyzję arbitrażową, taka decyzja będzie wiążąca dla obydwu Umawiających się Państw i zostanie wdrożona bez względu na terminy przewidziane w prawie wewnętrznym tych Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.”.

Artykuł 13

Artykuł 27 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27 Wymiana Informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania prawa wewnętrznego dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla tych innych celów wówczas, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe zgodnie z prawem albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

Artykuł 14

Artykuł 28 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Użyte w niniejszym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych na rzecz Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych lub organów lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą konwencją lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środkami zabezpieczającymi związanymi z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa podlega egzekucji zgodnie z prawem tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może zgodnie z prawem zapobiec egzekucji tej wierzytelności, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie wyegzekwowana przez to drugie Państwo zgodnie z jego prawem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb zapewnienia egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego prawa, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie stosowania takich środków zabezpieczających wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej zgodnie z prawem tego Państwa z uwagi na jej istotę, chyba że właściwe organy przyjmą odmienne ustalenia. Ponadto, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępu 3 lub 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie z mocy prawa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie dotyczące istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa nie może być prowadzone przed sądami lub organami administracji drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępu 3 lub 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo wyegzekwowało i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu wymienionemu Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 3 – wierzytelnością podatkową pierwszego Państwa, która podlega egzekucji z mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy prawa tego Państwa zapobiec jej egzekucji; lub

b) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 4 – wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego prawa podjąć środki zabezpieczające w celu zabezpieczenia jej egzekucji;

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązki:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*);

c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;

d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jaką może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.”.

Artykuł 15

Artykuł 29 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29 Uprawnienie do korzyści umownych

1. Bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji, korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień niniejszej konwencji.

2. W przypadku, gdy korzyść przewidziana w niniejszej konwencji, nie jest przyznana osobie na podstawie ustępu 1, właściwy organ Umawiającego się Państwa, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1. Właściwy organ Umawiającego się Państwa skonsultuje się z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku złożonego na podstawie niniejszego ustępu.”.

Artykuł 16

Artykuł 31 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31
Zakres terytorialny

1. Zakres obowiązywania niniejszej konwencji może zostać rozszerzony w całości lub z koniecznymi zmianami na jakąkolwiek część terytorium Królestwa Niderlandów, która nie jest położona w Europie, jeżeli ta część terytorium Królestwa Niderlandów nakłada podatki zasadniczo podobne w swym charakterze do tych podatków, do których ma zastosowanie konwencja. Każde takie rozszerzenie zakresu obowiązywania będzie stosowane od takiej daty oraz z zastrzeżeniem takich zmian i warunków, włączając w to warunki związane z utratą mocy obowiązującej, które mogą zostać określone oraz uzgodnione w notach, które zostaną wymienione drogą dyplomatyczną lub w jakikolwiek inny sposób zgodny z procedurami konstytucyjnymi.

2. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, wypowiedzenie konwencji nie będzie także oznaczać wypowiedzenia rozszerzenia zakresu obowiązywania konwencji na jakąkolwiek część, na którą jej moc została rozszerzona na mocy niniejszego artykułu.”.

Artykuł 17

Preambuła Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część konwencji.”.

Artykuł 18

Skreśla się dotychczasowe postanowienie I Protokołu do Konwencji.

Artykuł 19

Dotychczasowe postanowienia II, III, IV oraz V Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień I, II, III oraz IV.

Artykuł 20

Po postanowieniu IV Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie V w brzmieniu:

„V. Do artykułu 10

1. Przepisy artykułu 10 ustępu 2 litery b) nie mają zastosowania w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która jest odpowiednio, fiskalną instytucją inwestycyjną (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku

od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która jest otwartym funduszem inwestycyjnym zwolnionym z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

2. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z (częściową) likwidacją spółki lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę jest traktowany jako dochód z akcji (udziałów).

3. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym stanowi dochód z akcji (udziałów).”.

Artykuł 21

Postanowienie VI Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„VI. Do artykułu 11

1. Ustala się, że określenie „jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) obejmuje także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” użyte w artykule 11 ustęp 5 obejmuje także dochód z obligacji niezamiennych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Ustala się także, że w każdym wypadku określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie artykuł 10.

2. Artykuł 11 ustęp 3 będzie miał także zastosowanie w odniesieniu do odsetek wypłacanych na rzecz i których rzeczywistym beneficjentem jest:

- a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następca prawny tego podmiotu;
- b) Atradius State Business N. V. w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski;
- c) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.”.

Artykuł 22

Skreśla się dotychczasowe postanowienie VII Protokołu do Konwencji.

Artykuł 23

Dotychczasowe postanowienia VIII oraz IX Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień VII oraz VIII.

Artykuł 24

Skreśla się dotychczasowe postanowienie X Protokołu do Konwencji.

Artykuł 25

Dotychczasowe postanowienie XI Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie postanowienia IX.

Artykuł 26

Dotychczasowe postanowienie XII Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie Postanowienia X:

„X. Do artykułu 27

Ustala się, że artykuł 27 ustęp 2 stosuje się także do osób lub organów, zajmujących się oceną spraw przedstawionych do arbitrażu na podstawie artykułu 26 ustęp 5.”.

Artykuł 27

Po nowym postanowieniu X Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie XI w brzmieniu:

„XI. Do artykułów 27 i 28

1. Przepisy artykułu 27 będą stosowane odpowiednio do informacji, które odnoszą się do stosowania przepisów odnoszących się do dochodów zgodnie z prawem wewnętrznym Umawiających się Państw, przez organy podatkowe Umawiających się Państw, które zajmują się implementacją, stosowaniem lub wykonaniem takich przepisów. Postanowienia artykułu 28 będą stosowane odpowiednio do pomocy w egzekucji kwot zapłaconych na podstawie przepisów odnoszących się do dochodu, w zakresie w jakim takie kwoty są traktowane jak wierzytelności podatkowe w odniesieniu do podatków przez Umawiające się Państwo, w którym te kwoty powstają.
2. Jakakolwiek informacja otrzymana zgodnie z ustępem 1 niniejszego postanowienia w związku z artykułem 27 będzie wykorzystywana wyłącznie na potrzeby określenia i nałożenia składek oraz określenia i przyznania korzyści zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodu, w rozumieniu, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego postanowienia.
3. Na regulacje dotyczące dochodu, o których mowa w ustępie 1, składają się przepisy przewidujące przyznanie wsparcia finansowego przez Umawiające się Państwo na rzecz osób fizycznych, przykładowo w związku z wydatkami na najem, wydatkami na opiekę nad dziećmi i opiekę zdrowotną, dokonywane na podstawie możliwości finansowych tych osób fizycznych.”.

Artykuł 28

Niniejszy Protokół wejdzie w życie ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie otrzymana późniejsza z notyfikacji, w której odpowiednie Rządy notyfikowały sobie wzajemnie w drodze pisemnej, iż konstytucyjne warunki formalne wymagane przez odpowiednie Państwa zostały wypełnione, a jego postanowienia będą miały zastosowanie dla lat podatkowych i okresów rozpoczynających się, oraz zdarzeń powodujących powstanie opodatkowania mających miejsce w pierwszym dniu lub po pierwszym dniu stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym niniejszy Protokół wszedł w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Warszawie, dnia 29.10.2020 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy ich interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu Królestwa Niderlandów

Jan Sarnowski

De Gooijer

Oświadczam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edysionem~~

Warszawa, dnia 11/12/2020.

Konrad Marciniak
Dyrektor
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

